

[Rager.]

har Grunde af en helt anden. I den Betænkning, der blev afgivet i Fjor, sagde Mindretallet — det staar i Tillæg B. Sp. 2206, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et kort Citat —:

„Der er i den forløbne Rigsdags-samling gennemført betydelige Foranstaltninger, hvorved der er ydet en væsentlig Indsats til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, ligesom der ved store Hjælpeforanstaltninger er søgt raadet Bod paa Arbejdsløshedens Følger. Mindretallet kan derfor ikke gaa med til yderligere Millionbeløb, som vil blive Følgen, naar dette Lovforslag ophøjes til Lov.“

Altsaa, man argumenterer ud fra dette, at der er truffet Foranstaltninger imod Arbejdsløsheden. Det, at der er truffet Foranstaltninger, kan naturligvis ikke i sig selv være en Motivering for at gaa imod. Det kunde det kun være, hvis disse Foranstaltninger viste sig virkelig at have ført til en betydelig Nedgang, en saa stor Nedgang, at Loven blev overflødig, men det har Foranstaltningerne jo ikke ført til. I Fjor kunde man, under Forudsætning af at man virkelig havde set Resultater af disse Foranstaltninger i den mellemliggende Tid, meget vel bruge dette Argument, det skal ikke benægtes. Men saa maa man i Aar sige: Da vi i Fjor stod paa det Standpunkt, og da disse Foranstaltninger ikke har medført den af os forventede Nedgang i Arbejdsløsheden, maa vi erkende, at vi i Fjor saa for optimistisk paa Situationen. Saa kunde man naturligvis tilrettelægge den samme Optimisme i Aar, hvis man vilde, men det gør man ikke, og saa har man en anden Vej. At man i Fjor virkelig havde tilrettelagt den Optimisme, vil jeg gerne have Lov til at pointere ved yderligere et ganske kort Citat af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Ordførertale ved tredje Behandling i Fjor — den findes paa Sp. 5991 —, hvor det ærede Medlem siger:

„Vi vil som Begrundelse heraf fremføre, at Rigsdagen i denne Samling har gennemført betydende Foranstaltninger til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, samt at Arbejdsløshedstallet allerede i de senere Uger viser en betydelig Nedgang, en Nedgang, som er blevet understreget stærkt i Gaar af den konservative Presse her i København.“

Det ærede Medlem tog endog den konservative Presse her i København, dette ubestemmelige, til Indtægt. Altsaa i Fjor stod man paa det Standpunkt, man stod der endog saa med den gladeste Optimisme, bygget

paa Kendsgerningerne. Det ærede Medlem sagde: Se, hvor Arbejdsløsheden gaar nedad! Det var kun derfor, det ærede Medlem ikke var med; hans Parti vilde ikke være med til de store Millionbeløb.

Saaledes var Stillingen i Fjor. Nu i Aar, ja, saa er det noget helt andet. Nu har man givet sig ind i en Hittpeaasomhed, der giver mærkværdige Resultater, ikke mindst det ganske ulogiske Resultat, som i Virkeligheden var det, der fik Forhandlingerne til at bryde; og netop dette Punkt mener det ærede Medlems Parti skal kunne være et Agitationspunkt imod denne Lov, idet man vil gøre Loven maskeret til en tvungen Beskæftigelseslov for Ungdommen. Det er allerede paavist af det ærede Medlem Hr. Bindslev, saa jeg behøver ikke at gentage det; men saa siger det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen: Ja, men tænk nu: I en Kommune har der meldt sig 20 unge og sagt, vi vil gerne gaa ind i et Arbejde under disse Vilkaar; og saa er der 5 eller 6 andre, der ikke vil. Skulde vi saa slet ikke have nogen Midler imod dem? Det ærede Medlem siger dette saa smukt og netop med en agitatorisk Tendens, for det ærede Medlem ved jo saa udmærket godt, at i det Øjeblik denne Paragraf staar der, saa er de 20 der ikke. Og det er netop det, der er Sagen, at saa snart denne Lov paa noget Punkt har Tvangsmomentet i sig, er det noget helt andet, og saa kan jeg forstaa de 20, der siger: Det har vi ikke Lyst til, saa vil de ikke gaa derind; men i det Øjeblik, Loven har Frivillighedens Præg, og de 20 gaar derind, tror jeg, der vil ligge et stærkt moralsk Pres paa de andre 5. Men det ærede Medlem ved ogsaa udmærket godt, at med denne Paragraf giver han overhovedet kun et Agitationsvaaben til de to ærede Medlemmer, som sidder derhenne paa sidste Række — det er jo dog kun at give et Agitationsvaaben til Danmarks kommunistiske Parti og ikke at give en Lov, som kan bruges til at bekæmpe Ungdomsarbejdsløsheden.

Naa, til syvende og sidst kunde man maaske sige, at det ærede Medlems Partis Tilslutning kan være ganske ligegyldig; men jeg vil bekræfte, hvad der er sagt fra anden Side, at vi i Udvalget har gjort os de hæderligste Anstrengelser, og mere til, for at faa det ærede Medlem med. Og det har vi gjort ud fra den Kendsgerning, at naar Venstre ikke er med, er der mange Kommuner, som stiller sig surt over for denne Lov og ikke vil anvende den, det er der ikke Tvivl om. Vi har villet gøre, hvad vi kunde, for at hindre, at dette skulde ske. Vi har ment dèr at handle i Ungdommens velfor-